

D. D. HIERONYMI
GONZALEZ J. C.

HISPANI ET IN ROMANA CURIA ADVOCATI,
COMMENTATIO

AD REGULAM OCTAVAM CANCELLARIÆ
DE RESERVATIONE MENSUUM ET ALTERNATIVA EPISCOPORUM;
OMNEM PRORSUS RESERVATORIAM MATERIAM,
AC TOTIUS REI BENEFICIARIÆ FLOREM COMPLECTENS.

ACCESSERUNT MIRABILES ANNOTATIONES
circa nullitates & attentata in causis Beneficialibus; ubi quamplurima
de Stylo Curiae & Hispaniæ, scitu digna inferuntur.

EDITIO NOVA.

ULTIMA LUGDUNENSI MULTO LOCUPLETIOR,
CUM BREVI TOTIUS OPERIS
COMPENDIO, ET INDICE COPIOSISSIMO,

RECENTISSIMISQUE

SACRÆ ROTÆ ROMANÆ
DECISIONIBUS

NON ANTEHAC EDITIS NUNC PRIMUM LOCUPLETATA.

*Additiones passim insertæ, hoc Signo * indicantur.*

LUGDUNI,

SUMPTIBUS SOCIETATIS, & Venent

Apud FRATRES DEVILLE

M. DCCXXXVIII.

CUM PRIVILEGIO REGIS.

BREVE COMPENDIUM EORUM, QUÆ CONTINENTUR IN PARTE PRIMA HUIUS OPERIS:

PRÆFATIO folio primo, continet causam, qui motus fuit author ad glossandam istam regulam 8. & operis divisionem.

§. 1. Procemialis. A fol. tertio continet, qualiter à CHRISTO omnis potestas conferendi beneficia, soli Patrie data fuit. Et ab eo ipso, Episcopi & alii inferiores, eam acceperunt, & quando, à num. 1. usque ad num. 19. Et quod Episcopi de iure communi habent fundatam intentionem providendi. Olimque raro fiebant reservationes. Et quomodo postea creverant, usque ad num. 30. Item de reservatione, & concessione mensium. Et qualiter hodie omnes expectativæ, & mentales, ac speciales reservationes sunt sublatae. Ac Episcopi cum mensibus eisdem concessis, debent esse contenti, usque ad numer. 81. ubi alia plura notanda interferuntur. In quibus omnis status, à primitiva Ecclesia usque ad hodiernam diem, ad effectum de quo agitur, declaratur.

§. 2. Procemialis. Est à fol. 7. in quo concluditur, quod Papa potest in mensibus ordinariis providere. Et qualiter nemo concedit alteri tantam potestatem, quod eandem apud se non retineat. Ac quod iurisdictio data, censetur accumulative, & non privative. In propositoque multa singularia adducuntur, usque ad num. 36. Et qualiter persona concedentis, aut loquentis non censetur comprehensa, usque ad num. 42. Quod Papa est Ordinarius Ordinariorum, & Episcopus totius Orbis, plenam in beneficiis potestatem habens, usque ad num. 57. Et de potestate Nunciorum in conferendo, & committendo causas beneficiales. Ac quando dicatur causa beneficalis, usque ad num. 68.

§. 3. Procemialis. Est à fol. 11. Ubi ad longum agitur, quod inter Patrem, & Episcopos est locus preventionis, in collatione beneficiorum vacantium in mensibus ordinariis. Et plene de materia preventionis, usque ad num. 22. Discuitur questio, quis præcedere debeat, an anterior in provisione, & posterior in possessione, vel e converso. Et decisiones Rotaes conciliantur, usque ad num. 41. A quo reassumitur materia preventionis, & lucidius, ac uberius quam alibi tractatur materia Capituli, si à sede, de præbendis lib. 6. Ac regula de concurrentibus in data. Et de effectu possessionis, ac horæ, ac nonnullarum clausularum. Et an effectus subrogationis gratiosæ, superet effectum possessionis. Aliaque in proposito utilissima, usque ad num. 146. Denique num. 147. firmatur conclusio, quod collatio facta ab Ordinario, sine notario & testibus se subscribentibus, non teneat, nec preventionem operetur in præjudicium provisi Apostolici propter præsumptionem antidata. Que regula ampliatur septem modis, & quinque limitationes continet, usque ad num. 172.

§. 4. Procemialis. Incipit à fol. 23. Ubi scribitur, quod Papa in dubio non intendit prævenire in mensibus Ordinariorum, nec inferre illis præjudicium. Et quare fuit facta reservatio mensium, cum multis singularibus doctrinis, usque ad num. 24. Ac ex num. 25. usque ad 66. ad longum agitur, Num materia collationis beneficalis sit modici, aut gravis præjudicii, & rejicitur opinio Joan. de Selva. Ac obiter quamplurima non contemnenda inferuntur. Et ex num. 67. reassumitur materia coepta, ac dicitur in quibus casibus Papa colligatur velle prævenire, cum exemplis. Et quod sola narrativa in mense reservato, restringit ad illam, totam gratiam, &c. usque ad num. 98.

§. 5. Procemialis. Incipit ex fol. 30. continet quod quamvis regula nostra sit lex generalis, tamen reservatio illius, cessat per obitum naturalem, vel civilem Papæ, & effectus inde resultantes. Et quod plures Pontifices maximi renunciarunt Pontificatui. Ac quare regulæ Cancellarie non sunt perpetuæ, & ligent statim ante publicationem, aliaque plura scitu digna, usque ad num. 59. An beneficium vacans sede Apostolica vacante, non provisorium incidat in reservationem post editionem huius regulæ, usque ad num. 74. & 75. Ubi de regula Gregorii XIV. comprehendente præteritas vacationes. Item an Ordinarius conferre valeat beneficium quod vacavit ante obitum Papæ in mense reservato, quod non fuit ab illo provisorium, usque ad numer. 94. Rursus, an teneat provisio Ordinarii facta de beneficio vacante quando sedes Apostolica vacabat, ante verisimilem notitiam vacationis. Ac in medium afferuntur plura, circa privilegia, absolutiones, & gratias, num suffragentur ante notitiam illarum, usque ad numer. 124. Latè agitur de materia capituli, si Apostolica, de præbendis in 6. & concluditur quod non sit derogat

D. D. HIERONYMI
GONZALEZ,
J. C. HISPANI,
GLOSSEMA PERUTILE
AC DILUCIDUM,

Ad Regulam VIII. Cancellariæ de Reservatione Mensium, & Alternativa
pro Episcopis residentibus loquentem.

PARS SECUNDA.

SUMMARIÆ GLOSSÆ 31.

- 1 **R**eservatio quid sit, triplex definitio constituitur, & n. 1. 3. 4. 5. 6. declarantur verba ultima definitionis.
- 2 Reservatio est potentior ac penetrabilior gladio auctoritatis.
- 3 Reservatio est cum maligna natura quod destruit quicquid in oppositum invenit.
- 7 Reservatio contra regulam non solum inficit, & annullat titulum, sed etiam possessionem, & numero 8.
- 9 Reservatio beneficiorum vacantium in mensibus Martij & Septembris, Episcopo gaudere alternativa, inficit possessionem.
- 10 Reservatio in contentum probanda idem est, ac si effectus probata.
- 11 Oppositio de reservatione ad impedendam reservationem facta, admittitur ad probationem.
- 12 Potestas dicitur inficta, quando beneficia vacantia in mensibus ordinarij vigore alternativa [Episcopo non reservato] proceduntur ab illo.
- 13 Confidari debet de rebus. Spoliis, intel. actus, & numero 14.
- 14 Alternativa gratia non concedebatur de tempore Casusubi per legem generalem, sicut hodie, & sic decretum irritum illius inficit, & numero 16.
- 17 Reservatio regula 8, impedit integram purgationem attentatam.
- 18 Sequestratio est possessio attentata de beneficio reservato, & numero 19. nisi probatus reservatio sit iuribus, & numero 20. & 21.

- 22 Sequestratio ad effectum sufficit, si sit talis probata, que auctoritate iudicis moveat, maxime siante constitutione Piana, & numero 23.
- 24 Reservatio regula 8, discoloret omnem titulum Ordinarij, nisi ad effectum regule de criminali, & numero 25, & de summi, numero 26.
- 27 Reservatio regula 8, facit inculum provisionem ab Ordinario, ita ut collatio per al. internum habita sit inficta, & nulla, & numero 28.
- 29 Falsitatis origine dato, totum actus sequens, est nullus.
- 30 Fundamenti sublato, totum adificium cernit, & superedificari non potest, & numero 31.
- 32 Principio omissio, non potest fieri transiens ad extremum.
- 33 Callaria quare portionis si sit nulla, consequenter erit nullus assensus, vigore illius, ad integram portionem, sicut & vicinus attentati quo ad dimidiam, inficit integram, & n. 34. & 34. ubi etiam de mortificata radice.
- 34 Antecedenti sublato tollitur consequens.
- 35 Error partem in principio totam massam corrumpit.
- 37 Errores si ex fundamentis aliqua proveniant, cogita de errore unita corrumpit: & sublato presupposito, tollitur omne id, quod ex eo sequitur, & ibidem agitur de presentatione, vel electione nulla, an causas nullitatem institutionis, vel confirmationis.
- 38 Ordinatus metu, non purgat illam, nec validos ordines si exercuit per plures annos, credens ordinem esse validum, & presertim matrimonium contractum, & numero 39.
- 40 Matrimonium errore contractum, quando non rescinditur.